

Vraag nr. 10
van 15 oktober 2004
van de heer STEFAAN SINTOBIN

Kinderquiz – Gedragscode

In een zoektocht naar het slimste kind zendt VTM de kinderquiz "Het Verstand van Vlaanderen" uit. Tweeënzeventig kinderen uit het laatste jaar van het basisonderwijs (11 jaar) nemen het tegen elkaar op, wat volgens de programmamakers de opvoeding en vorming van kinderen alleen maar ten goede kan komen.

Volgens sommigen echter, onder andere kinderpsychiaters, kan dit absoluut niet, omdat ouders hun kinderen direct gaan vergelijken met die slimmeriken op tv, wat volgens diezelfde kinderpsychiaters nefaste gevolgen zou kunnen hebben voor de verdere ontplooiing van betrokken kinderen.

Ik ben ervan overtuigd dat ook voor de minister het welzijn van onze kinderen één van de voornaamste bekommernissen is. Daarom had ik van de minister graag antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Welke beleidsvisie hanteert de minister in verband met een dergelijke tv-quiz ?
2. Heeft de minister plannen voor een welomschreven advies naar de media ?
3. Heeft de minister plannen om, in overleg met alle betrokkenen, te komen tot een adviserende gedragscode wat kinderen in dergelijke tv-programma's betreft ?

Antwoord

1. Uiteraard ben ik als Vlaams minister van Welzijn bekommerd om een evenwichtige sociaal-emotionele, psychische en verstandelijke ontwikkeling van kinderen. Kinderen ontplooiën zich evenwichtig als ze op hun manier volop kunnen deelnemen aan het gewone leven. Dit leven speelt zich uiteraard niet alleen af binnen de geslotenheid van het gezin, maar ook in wisselwerking met de brede buitenwereld, waaronder ook het media-aanbod.

In de vraag schuilt een beschermende benadering van kinderen. Ik wil kinderen ernstig

nemen en hen liever meer integraal benaderen. Dat betekent concreet dat we voldoende oog moeten hebben voor hun inderdaad kwetsbare positie, maar tegelijkertijd ook voor hun recht op participatie aan deze samenleving, in dit geval aan het culturele leven. Meer zelfs, de overheid moet dit mee bevorderen door een gepast aanbod te creëren. Ik baseer me hiervoor op het Kinderrechtenverdrag, waarin daarover een aantal expliciete artikelen (19, 31.1 en 32) zijn opgenomen.

Dergelijke tv-quizen vormen mijns inziens dus meer een opportuniteit voor kinderen, dan een bron van een zogenaamde "nefaste" ontwikkeling. Immers, los van deze concrete quiz nemen tal van kinderen in het dagelijkse leven deel aan activiteiten waarbij ze hun talenten ten toon spreiden en die gepaard gaan met prestatiedruk, winnen en verliezen. Vanuit het beleid zie ik hierbij ook een taak weggelegd voor de ouders. Zij dragen op de eerste plaats de opvoedingsverantwoordelijkheid om gepast te reageren en een televisieprogramma de plaats te geven die het toekomt.

2. Aangezien "Het Verstand van Vlaanderen" mijns inziens kinderen veeleer naar waarde schat dan hen "nefast" beïnvloedt, acht ik het niet nodig om hierover een advies op te maken voor de media. Bovendien zou ik hiervoor niet bevoegd zijn.
3. Het hanteren van een gedragscode voor het opzetten van specifieke televisieprogramma's waarbij kinderen intensief betrokken zijn, werd reeds eerder toegepast. Ik verwijs hier naar Eurosong voor kinderen in 2003. Toen zette de VRT een procedure op met veel aandacht voor het algemene welzijn van de betrokken kinderen. Het indertijd gehanteerde charter getuigde van een grondige inschatting van de mogelijke risico's.

Ik acht het niet nodig en tevens buiten mijn bevoegdheid om hieromtrent initiatieven te nemen.